

CAPVT IV.

De Lepore marino.

TAB. I. 6.
Nomen.

LEPVS marinus, Graecis λαγώς et λαγώος θαλάσσιος, a colore leporis terrestris, quem ἐμπέριον vocant, nomen fortitus est. Monspelienses ebrium vocant, quod vivus colore ex rubro nigricante sit, quali plerumque ebrii conspiciuntur. Mortuus ex fusco albicat.

Descriptio.

Varie a veteribus *describitur*, qui eum modo offae informi, ut Plinius, modo cochleae testa exemptae ut Aelianus; modo Loligini parvae, carneam si respicias, ut Dioscorides, assimilarunt. Apulejus caetera exossem, duodecim tamen numero ossa ad similitudinem talorum suillorum connexa et catenata gerere, reliquit.

Aelian. H.
A. l. 2. c. 45.

Apulej. in
Apologet.

Differentia.

Rondeletius *tria genera* descripsit. *Primum genus* maxime lethale est, cochleae nudaе admodum simile, maxime posteriore corporis parte. Os habet in dorso veluti Sepia, volutae instar contortum, qua parte caudam spectat; in lateribus Sepiarum modo pinnae habet alveum ambientes replicatas: mox cornicula duo carnosae, qualia sunt in cochleis, altera tantum capitis parte Zygenae caput imitatur: altera parte foramen est, per quod carnosam quandam substantiam exerit, quam etiam pro arbitrio retrahit. In harum duarum partium medio rima est pro ore, *atramento* et reliquis partibus internis loliginem refert. Idque in hoc genere est mirabile, quod cum in omnibus animalibus partes sinistrae dextris similes sint, in hoc sint valde dissimiles, ideo offa informis merito dicitur. Odore est pisculento tetroque. *Alterum genus* superiore est majus, partibusque et aliis superiori simile, sed parte priore duas latas appendices carnosas habet, in quarum medio rima est. Paulo infra cornicula duo, qualia in superiore descripta sunt, nisi quod acutiora et breviora sint. In dorso os nullum, neque posterior pars, cochleae exenteratae similis est. Hujus posterioris partis utroque latere, veluti in Sepia pinnae sunt magis replicatae et expansae. *Tertii ge-*

neris prona et supina pars exhibetur.

Quod in partis supinae medio conspicitur, est os: Supraposita ori pars alveus, qualis in Sepiis, ovi figura, sed in ambitu crenatus. Ori subjecta pars membrana est tenuis, carnosae, magis expansa in rotundum, cujus ora fimbriata est, fimbriae nigrae sunt. Intus cerebri nigri parum est, gulam excipit ventriculus, ex quo oritur intestinum instar capreolorum vitis convolutum. In medio substantia quaedam est fungosa, succum fuscum continens, fortassis *μήνων* cum atramento suo. Toto corpore est splendido: Crystallum vel pituitam concretam congelatamque dixeris. Odore est ingrato et pisculento nauseamque movet. Hoc genus Bellonius pro communi lepore descripsisse videtur. Fulvum inquit leporis terrestris colorem imitatur. Pulmonis marini more per mare divagatur, tametsi pinnis careat. Pellucidum habet corpus ovi anserini magnitudinem non excedens, quod pro lubricitate huc et illuc transfert. Septem habet appendices innumeris promuscidibus stipatas ex Indico in cyaneum vergentes, quibus sugendo corpori alimentum suggerit: appendicum autem substantia fungosa est. Ex aqua emergens naturam suam emittit, et in seipsum concidit. Linguam demorsus vellicat ut ari radix, paulo tamen remissius, etc.

Addit Aelianus et *Indicum*, quod ex omni parte ad terreni leporis similitudinem accedit, praeter pilos, qui spinosi et erecti. Tertium illud genus in alto mari degit, ideoque rarissime capitur. Primum in stagnis marinis lutulentis, et alga limoque vescitur. Frequentes inter Cycladas insulas occurrere Bellonius prodidit. Dari in hoc genere marem et foeminam apud Plinium habemus. Cum ad Rondeletium delatus esset, qui lingula carnosae careret et ore in dorso, marem esse judicavit, primo loco descriptam foeminam, quod in ea Polyporum ovis simile quid reperiretur.

Aelian. H.
A. l. 16. c. 19.

Plin. H. N.
l. 22. c. 1.

Adhi-